

Úvodní stránka>Finance a finanční nároky>Drobné nároky

Upozorňujeme, že výchozí verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Swipe to change

chorvatština

Drobné nároky

Chorvatsko

1 Existence zvláštního řízení o drobných nárocích

V Chorvatské republice se vymáhání drobných nároků řídí ustanoveními článků 457–467a občanského soudního řádu (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (NN; Úřední věstník Chorvatské republiky) č. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 a 70/19, dále jen ZPP), zatímco evropské řízení o drobných nárocích podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, se řídí články 507o–507ž ZPP.

1.1 Předmět řízení, limitní částka

Drobné nároky u městských soudů (*općinski sudovi*) jsou nároky nepřesahující 10 000 HRK.

Drobné nároky u obchodních soudů (*trgovački sudovi*) jsou nároky nepřesahující 50 000 HRK.

Řízení o drobných nárocích jsou taktéž řízení, v nichž se nárok netýká peněz, ale kde žalobce souhlasil, že namísto toho obdrží částku nepřevyšující 10 000 HRK (městské soudy) nebo 50 000 HRK (obchodní soudy) na uspokojení nároku.

Řízení o drobných nárocích jsou taktéž řízení, v nichž se nárok netýká peněz, ale převodu movitých věcí, jejichž hodnota uvedená v žalobě nepřesahuje 10 000 HRK (městské soudy) nebo 50 000 HRK (obchodní soudy).

Podle současné úpravy evropského řízení o drobných nárocích se nařízení č. 861/2007 použije, pokud hodnota nároku nepřesáhne 2 000 EUR v době, kdy žalobní formulář obdrží soud s příslušností, a to bez veškerých úroků, nákladů a poplatků.

1.2 Použití řízení

Řízení o drobných nárocích probíhá před místním nebo obchodním soudem podle pravidel věcné příslušnosti uvedených v člancích 34 a 34b ZPP. Řízení o drobných nárocích se zahajuje podáním žaloby k příslušnému soudu, tj. podáním návrhu na nařízení výkonu založeného na veřejné listině k notáři, pokud přípustná námitka proti nařízení výkonu rozhodnutí byla učiněna včas.

1.3 Formuláře

Formuláře, jiné žaloby či prohlášení se podávají v písemné podobě, faxem či e-mailem a použijí se pouze pro účely evropského řízení o drobných nárocích podle nařízení č. 861/2007.

Neexistují žádné jiné předepsané formuláře pro účely zahájení řízení o drobných nárocích.

1.4 Pomoc

ZPP neobsahuje žádná zvláštní ustanovení o právní pomoci v řízení o drobných nárocích. V řízení o drobných nárocích může žalobce zastupovat advokát.

Pokud byla splněna ustanovení zákona o bezplatné právní pomoci (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN č. 143/13 a 98/19), mají sporné strany nárok na právní pomoc.

Informace o bezplatné právní pomoci v Chorvatsku lze nalézt na této internetové stránce: <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Pravidla pro provádění důkazů

V řízení o drobných nárocích musí strany uvést všechny skutečnosti, na nichž svůj nárok zakládají, nejpozději při podání žaloby nebo obrany, a dále musí předložit veškeré důkazy potřebné k podložení uvedených skutečností.

V řízení o drobných nárocích v souvislosti s námitkou (odporem) proti platebnímu rozkazu musí navrhovatel uvést všechny skutečnosti, na nichž svůj nárok zakládá, a předložit veškeré důkazy potřebné k podložení uvedených skutečností ve lhůtě 15 dnů od obdržení rozhodnutí, kterým se platební rozkaz ruší.

V řízení o drobných nárocích v souvislosti s námitkou (odporem) proti platebnímu rozkazu musí odpůrce uvést všechny skutečnosti, na nichž svůj nárok zakládá, a předložit veškeré důkazy potřebné k podložení uvedených skutečností ve lhůtě 15 dnů od obdržení podání, v němž navrhovatel předkládá všechny skutečnosti, na nichž svůj nárok zakládá.

Strany mohou během předběžného projednání žaloby uvádět nové skutečnosti a předkládat nové důkazy, pouze pokud je bez vlastního přičinění nemohly uvést nebo předložit v rámci žaloby či obrany nebo v podáních učiněných podle výše uvedených ustanovení, v nichž se uvádí všechny skutečnosti, na nichž se nárok zakládá, a předkládají veškeré důkazy potřebné k podložení uvedených skutečností.

Nové skutečnosti uvedené ani důkazy předložené stranami během předběžného projednání žaloby, které jsou předloženy v rozporu s výše uvedeným ustanovením, nebude brát soud v úvahu.

Obecná ustanovení ZPP se týkají dokazování. Důkazy mohou tedy v řízení o drobných nárocích zahrnovat ohledání, dokumenty, svědecké výpovědi, odborné posudky vyžádané soudem, důkazy předložené stranami, a soud rozhoduje o tom, které z předložených důkazů se použijí k prokázání skutečností.

Více informací o dokazování naleznete v části nazvané „Dokazování – Chorvatsko“ (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Písemné řízení

Řízení o drobných nárocích probíhá písemně.

V řízení o drobných nárocích je žaloba vždy doručena odpůrci, aby tato strana měla příležitost předložit své připomínky, a předvolání k soudu za účelem obrany informuje strany o tom, že se bude mít za to, že žalobce svoji žalobu stáhl, pokud se nedostaví na první soudní jednání, že v tomto řízení musí strany uvést všechny skutečnosti nejpozději při podání žaloby nebo obrany, že během předběžného projednání žaloby nelze uvádět žádné nové skutečnosti ani předkládat žádné nové důkazy s výjimkou případů uvedených v čl. 461a odst. 6 ZPP (pokud bylo stranám bez jejich vlastního zapříčinění znemožněno uvést některé skutečnosti nebo předložit důkazy v podáních uvedených v čl. 461a odst. 3 a 4 ZPP), a že dokončí předběžné projednání a nařídí přelíčení na předběžném projednání s výjimkou případů, kdy to není možné ze zvláštních důvodů věci, jak je uvedeno v čl. 461a odst. 6 ZPP, a že proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat pouze z důvodu podstatných porušení ustanovení o občanskoprávním řízení uvedených v čl. 354 odst. 2 ZPP (s výjimkou bodu 3 daného odstavce), kterými jsou:

- bod č. 1 – pokud se rozsudku účastnil soudce, který byl vyloučen pro podjatost podle zákona (čl. 71 odst. 1 body 1–6 ZPP) nebo který byl vyloučen na základě usnesení soudu, nebo osoba, která neměla status soudce,
 - bod č. 2 – pokud bylo učiněno rozhodnutí o žalobě ve sporu, který nespadá do příslušnosti soudu (článek 16 ZPP),
 - bod č. 4 – pokud v rozporu se zákonem ZPP soud založil své rozhodnutí na nepřipustných úkonech učiněných stranami (čl. 3 odst. 3 ZPP),
 - bod č. 5 – pokud v rozporu se zákonem ZPP soud vynesl rozsudek na základě uznání nároku, rozsudek založený na prominutí nároku, rozsudek pro zmeškání nebo rozsudek bez soudního řízení,
 - bod č. 6 – pokud z důvodu protiprávního jednání a zejména z důvodu nedoručení (soudních písemností) kterákoli strana nedostala příležitost být vyslechnuta soudem,
 - bod 7 – pokud v rozporu se zákonem ZPP soud odmítl žádost strany o použití jejího jazyka nebo písma v řízení a o vedení řízení v jejím jazyce a strana se z těchto důvodů odvolala;
 - bod č. 8 – pokud se osoba, která nemůže být účastníkem řízení, řízení účastnila buď jako žalobce, nebo jako žalovaný, nebo pokud právnická osoba nebyla zastupována jako strana oprávněnou osobou, nebo pokud nezpůsobilá strana nebyla zastoupena právním zástupcem, nebo pokud právní zástupce nebo zmocněnec neměli nezbytné oprávnění vést spor nebo učinit určité úkony v řízení, pokud vedení sporu nebo určité úkony v řízení nebyly schváleny dodatečně,
 - bod č. 9 – pokud bylo učiněno rozhodnutí o nároku, ohledně něž již probíhal soudní spor nebo ohledně něž již byl vynesl rozsudek s právními účinky, nebo pokud již bylo dosaženo soudního smíru nebo dohody, která má podle zvláštních předpisů vlastnosti soudního smíru,
 - bod č. 10 – pokud byla v rozporu se zákonem z přelíčení vyloučena veřejnost,
 - bod č. 11 – pokud má rozsudek vady, kvůli nimž jej nelze prozkoumat, a zejména pokud je výrok rozsudku nesrozumitelný, pokud si výrok vzájemně odporuje nebo pokud odporuje odůvodnění rozsudku nebo pokud rozsudek nemá vůbec žádné odůvodnění, nebo pokud neuvádí důvody pro rozhodné skutečnosti nebo pokud těmto důvodům chybí zřejmost nebo si odporují, nebo pokud existuje rozpor ohledně rozhodných skutečností mezi tím, co je uvedeno v odůvodnění rozsudku ohledně obsahu dokumentů nebo záznamů týkajících se výpovědí poskytnutých v průběhu řízení, samotnými skutečnými dokumenty a záznamy,
 - bod 12 – pokud rozsudek překročil nárok;
 - bod 13 – pokud bylo rozhodnuto o nároku, který nebyl uplatněn v zákonné lhůtě, tj. měl být odmítnut jako nepřipustný (čl. 282 odst. 1 ZPP);
 - bod 14 – pokud nebylo přistoupeno k zákonem stanovenému alternativnímu řešení sporů před soudním projednáním, tj. nárok měl být odmítnut.
- Pokud má strana dočasné nebo trvalé bydliště mimo Chorvatskou republiku a její adresa je známá, soudní písemnosti se doručují v souladu s pravidly závaznými v Chorvatské republice a v souladu s právními předpisy EU, zejména s ohledem na postup uvedený v článku 13 nařízení (ES) č. 861/2007.

1.7 Obsah rozsudku

Poněvadž neexistují žádná zvláštní ustanovení o obsahu rozsudku v řízení o drobných nárocích, použijí se obecná ustanovení zákona ZPP, tj. článku 338 ZPP, který uvádí, že písemné znění rozsudku musí obsahovat formální úvod, výrok a odůvodnění.

Formální úvod rozsudku musí obsahovat: informaci o tom, že se rozsudek vynáší jménem Chorvatské republiky, název soudu, jméno a příjmení samosoudce nebo předsedajícího soudce, soudce zpravodaje a členů senátu, jméno a příjmení, titul, název, identifikační číslo a místo bydliště nebo sídlo stran, jejich právních zástupců a zmocněnců, stručné uvedení předmětu sporu, datum ukončení jednání, označení stran, jejich právních zástupců a zmocněnců, kteří se zúčastnili přelíčení, a datum vynesení rozsudku.

Výrok rozsudku musí obsahovat rozhodnutí soudu ohledně přijetí nebo odmítnutí konkrétních nároků ve věci samé a sekundárních nároků, stejně jako rozhodnutí ohledně existence nebo neexistence nároku předloženého k vypořádání (článek 333 ZPP).

V odůvodnění soud stručně tvrdí a nároky stran, skutečnosti, které uvedly, a důkazy, na nichž jsou tyto nároky založeny. Dále soud uvede, které z těchto skutečností jsou prokázány, proč a jak byly prokázány a zda byly prokázány provedením důkazů, jaké důkazy byly předloženy a proč a jak byly posouzeny. Soud zejména uvede, která ustanovení hmotného práva byla použita v rozhodnutí o nárocích stran, a v případě potřeby uvede také svůj postoj ke stanovisku stran o právních důvodech sporu a k jakýmkoliv návrhům nebo námitkám, které soud neodůvodnil v rozhodnutích, která učinil v průběhu řízení.

Odůvodnění v případě rozsudku pro zmeškání, rozsudku založeného na přiznání nároku nebo rozsudku založeného na prominutí nároku uvádí pouze důvody pro vynesení těchto rozsudků.

1.8 Náhrada nákladů

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení o drobných nárocích je založeno na obecných ustanoveních zákona ZPP, přičemž strana, která spor zcela prohraje, je povinna nahradit náklady druhé strany, případně i jejího vedlejšího účastníka.

Pokud je strana v řízení částečně úspěšná, soud nejprve určí procentní podíl úspěchu každé strany a následně odečte procentní podíl úspěchu méně úspěšné strany od procentního podílu úspěchu úspěšnější strany, poté určí částku zvláštních a celkových nákladů úspěšnější strany sporu, které byly nezbytné pro řádné vedení sporu, poté nařídí nahradit protistraně část celkových nákladů, která odpovídá podílu zbývajícimu při zohlednění podílu na úspěchu ve věci. Podíl úspěchu ve věci se posuzuje na základě přiznaného nároku, přičemž se rovněž přihlíží k úspěchu při dokazování nároku.

Bez ohledu na výše uvedené může soud nařídít každé straně nahradit zvláštní náklady protistrany na základě článku 156 ZPP, který uvádí, že strana sporu je povinna bez ohledu na výsledek věci nahradit náklady protistrany, které jsou výsledkem jejího vlastního pochybení nebo událostí, kterými utrpěla.

Pokud mají strany zhruba stejný podíl úspěchu ve věci, může soud nařídít, že každá strana ponese své vlastní náklady, nebo nařídít jedné straně nahradit druhé straně pouze zvláštní náklady podle článku 156 ZPP.

Soud může rozhodnout, že jedna strana má nahradit veškeré náklady, které vzniknou protistraně nebo jejímu vedlejšímu účastníku, pokud protistrana neuspěla pouze v relativně nepodstatné části svého nároku a u této části nevznikly samostatné náklady.

Bez ohledu na úspěch ve věci musí strana nahradit jakékoliv náklady protistrany, které vznikly jejím zaviněním nebo způsobením.

1.9 Možnost odvolání

Opravné prostředky se řídí obecnými ustanoveními ZPP. Podle těchto ustanovení mohou v řízení o drobných nárocích strany podat odvolání proti rozsudku nebo rozhodnutí v prvním stupni, a to do 15 dnů od doručení přepisu rozsudku nebo rozhodnutí.

Rozsudek nebo rozhodnutí, kterým se uzavírá řízení o drobných nárocích, lze napadnout pouze z důvodu chybné aplikace hmotného práva nebo zásadního porušení ustanovení o občanském procesu uvedených v čl. 354 odst. 2 ZPP, s výjimkou porušení uvedených v bodě 3 daného odstavce.

Poslední aktualizace: 06/02/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.